

KÜRTI LÁSZLÓ

kitaposott szőnyeg

*ahogy a szüleid hagynak el, s még nem érted,
mit jelent felnőtt ésszel itt maradni árván.
de a halál és közötted már senki nincsen többé
pajzsnak, bizalomnak, csalfa egérútnak.*

*hagyatékodból elajándékozod a rád
maradt szekrényoszt. lemondasz arról
a fontosnak hitt afrikai kunyhóról
és fehérgólyákat ábrázoló festményről
egy távoli rokon javára. de hazacipeled
azt a régi szőnyeget, amit már akkor sem
becsültél sokra, mikor apád megrészegülten
tántorgott vele haza, miután cigaretta-
parázzsal kiégette az előzvegyült nagynénje.*

*és valahogy neked ez lett a legfontosabb
menedék, erre az előre kitaposott maradék
másfél vagy talán két évtizedre.
most mégis arra az önfeledt rajongásra
gondolsz, meg anyádra, ahogy fejcsóválva
ugyan, de együtt terítik le a nagyobbik
szobában ezt az alig használt, de átlukadt
kézicsomózású, seszínű szőnyeget.*

szénaláng

*a huszonöt éve meghalt dédnagyanyám
csűrjének szénaszagát, ahová csöpi
kutyája nyaranta kölykezett, ma
azt a szagot éreztem a bicikliút
mentén.*

*falvak szénaszagát, rég lefogott,
ki nem nyílt szemhéjak emlékét,
aztán mégis a nyers föld íze
jutott eszembe a kezdeti örömöm
után közvetlenül.*